

РЕШЕНИЕ

№ 6684

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 18.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **6424** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на „ВЕЦ Своге“ ЕООД срещу отказ на директора на Б. дирекция „Д. район“, обективиран в писмо изх. № КД-07-2091-(1)/16.06.2022 г. да преиздаде разрешителни за водовземане поради промяна на правната форма.
С жалбата се поддържа, че „ВЕЦ Своге“ ЕАД е инвеститор по инвестиционен проект по енергийно оползотворяване на водите на река Искър, за което има издадени разрешителни за водовземане. Посочва, че на 19.08.2021 г. са вписани в Търговския регистър промени в обстоятелствата относно правно – организационната форма на дружеството, която от еднолично акционерно дружество е променена на еднолично дружество с ограничена отговорност. Това е наложило изпращане на писмо от 12.10.2021 г., с което се уведомява дирекцията, че „ВЕЦ Своге“ ЕООД е инвеститор по инвестиционните проекти за енергийно оползотворяване на водите на р. Искър и експлоатира по поречието на реката от [населено място] до [населено място], пет водоелектрически централи: МВЕЦ „Л.“, МВЕЦ „С.“, МВЕЦ „Ц.“, МВЕЦ „П.“ и МВЕЦ „О.“. В тази връзка излага доводи за спазване на срока по чл. 79, ал. 2 ЗВ, касаещ следните разрешителни: разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140101/18.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „Л.“; разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140102/18.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „С.“; разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140103/23.02.2011 г.

за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „Ц.“; разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140104/23.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „О.“ и разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140105/23.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „П.“. Твърди, че впоследствие е подадено нарочно уведомление вх. № КД-07-2091/08.06.2022 г., с което отново се информира дирекцията за настъпилата пререгистрация от ЕАД на ЕООД, но ответникът отказал преиздаване на разрешителните за водовземане, за което е изпратено писмо изх. № КД-07-2091-(1)/16.06.2022 г. Въвеждат се доводи за нарушение на принципа на служебното начало, регламентиран в чл. 9 АПК, тъй като не е дал съответни указания за привеждане на уведомлението в необходимата форма (формуляр на заявление, изискуеми документи и др.). Счита, че органът не е изяснил фактите и обстоятелства от значение за случая по уведомяването за извършената промяна в дружеството. Навежда доводи за нарушение на чл. 15, т. 1 и чл. 16, т. 5 от Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент у на Съвета за насърчаване използването на енергия от възобновени източници. Поддържа, че утвърденият от министъра на околната среда образец на заявлението за преиздаване на разрешителното не е форма за действителност на предвиденото уведомление по чл. 79, ал. 2 ЗВ. Развиват се подробни доводи, че правоприемството по чл. 79, ал. 2 ЗВ не включва хипотезата на промяна на правно – организационната форма, тъй като не се касае за правоприемство между различни правни субекти и не се изгубва правосубектността на преобразуващото дружество. Допълнително се правят оплаквания за несъответствие с целта на закона. Претендират се разноски.

Ответната страна - директорът на Б. дирекция „Д. район“ изразява становище за недопустимост на жалбата, тъй като оспорваното писмо изх. № КД-07-2091-(1)/16.06.2022 г. не представлява индивидуален административен акт. В тази връзка поддържа, че писмото не е издадено по повод конкретна процедура, а има единствено уведомителен характер какво следва да предприеме жалбоподателя за издаване на нови разрешителни. В условията на алтернативност счита за неоснователна жалбата, тъй като не е спазен срокът по чл. 79, ал. 2 ЗВ от дружеството правоприемник. Счита, че подаденото писмо от 12.10.2021 г. няма характер на изявление за ползване от правата по разрешителните, а само уведомление за извършването на предстоящи планови ремонти. Претендират се разноски.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно по делото, а и от преписката се установява, че в полза на „ВЕЦ Своге“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] са издадени следните разрешителни: 1). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140101/18.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „Л.“; 2). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140102/18.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „С.“; 3). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140103/23.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „Ц.“; 4). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140104/23.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „О.“ и 5). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140105/23.02.2011 г. за производство на

електроенергия посредством МВЕЦ „П.“.

Всичките пет броя разрешителни се отнасят за водовземане от воден обект - река Искър, а срокът на действие на същите изтича през 2025 г.

По делото е представено влечение на регистъра на издадените разрешителни за водовземане (л. 568), в който като титуляр на посочените разрешителни е вписано „ВЕЦ Своге“ ЕАД.

От приложените удостоверения, издадени от Търговския регистър, се установява, че „ВЕЦ Своге“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] е преобразувано чрез промяна на правната форма, а негов правоприемник е дружеството жалбоподател „ВЕЦ Своге“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Това се подкрепя допълнително от приложения по делото учредителен акт на ВЕЦ С.“ ЕООД (л. 525 – л. 535 от делото) и протокол с решение на едноличния собственик на капитала на „ВЕЦ Своге“ ЕАД (л. 704 – л. 706 от делото). В удостоверенията не е отразено датата на вписване на това обстоятелство в Търговския регистър, но страните не спорят, че това обстоятелство е вписано на 19.08.2021 г., от който момент тази промяна има действие – арг. чл. 264з, ал. 1 ТЗ. Посоченото допълнително се подкрепя и от извършената служебна справка в обсъждания регистър на неговата интернет страница.

По преписката е налично писмо вх. № КД-07-2602 от 12.10.2022 г., с което „ВЕЦ Своге“ ЕООД информира Б. дирекция „Д. район“, че инвеститор по инвестиционен проект за енергийно оползотворяване на водите на река Искър и експлоатира по поречието на река Искър от [населено място] до [населено място] пет водоелектрически централи: МВЕЦ „Л.“, МВЕЦ „С.“, МВЕЦ „Ц.“, МВЕЦ „П.“ и МВЕЦ „О.“.

От писмо вх. № КД-07-2602 от 12.10.2022 г. се установява още, дружеството жалбоподател допълнително информира Б. дирекция „Д. район“ за предстоящ на 08.11.2021 г. планов ремонт на габионна подпорна стена на МВЕЦ „О.“.

По делото са приложени писмени доказателства, установяващи, че „ВЕЦ Своге“ ЕООД в възложител на инвестиционни проект за изпълнение на текущия планов ремонт (л. 324 – л. 387 по делото).

От писмо вх. № КД-07-516/20.01.2022 г. се установява, че „ВЕЦ Своге“ ЕООД е изпратило до Б. дирекция „Д. район“ 5 броя декларации по чл. 194б ЗВ във връзка с дължими такси за водовземане от повърхностни води, касаещи следните обекти: МВЕЦ „Л.“, МВЕЦ „С.“, МВЕЦ „Ц.“, МВЕЦ „П.“ и МВЕЦ „О.“.

По преписката е приложено платежно нареждане от 09.02.2022 г., от което се установява, че „ВЕЦ Своге“ ЕООД е заплатило дължимите за 2021 г. годишни такси за водовземане, отнасящи се за обсъжданите пет обекта.

С писмо вх. № КД-07-516/28.03.2022 г. на „ВЕЦ Своге“ ЕООД се внася пред басейновата дирекция доклади по реда на чл. 48, ал. 1, т. 12 ЗВ за изпълнение на условията в издадените разрешителни за водовземане, отнасящи се горепосочените пет обекта.

По преписката е налично уведомление вх. № КД-07-2091/08.06.2022 г., с което „ВЕЦ Своге“ ЕООД информира Б. дирекция „Д. район“ за извършена промяна на правната форма на дружеството, на което са издадени процесните 5 бр. разрешителни за водовземане. Пояснено е, че „ВЕЦ Своге“ ЕООД е правоприемник на това дружество и продължава да експлоатира и заплаща таксите за обектите по разрешителните. Направено е искане в горепосочените разрешителните за водовземане да се отрази промяната на правна форма и да се оставят непроменени останалите условия по тях.

Към уведомлението са представени документи, подкрепящи изложеното в него. Последвало е изпращане на оспорваното писмо изх. № КД-07-2091-(1)/16.06.2022 г. на директора на Б. дирекция „Д. район“, което е по повод изпратеното уведомление вх. № КД-07-2091/08.06.2022 г. 08.06.2022 г. и направеното в него искане. В писмото се коментира извършената на 19.08.2021 г. промяна на правната форма на „ВЕЦ Своге“ ЕАД, заличаването на това дружество и правоприемството с „ВЕЦ Своге“ ЕООД. Посочено е, че правоприемникът „ВЕЦ Своге“ ЕООД не се е възползвал от правото си по чл. 79, ал. 2 ЗВ в тримесечен срок от датата на възникване на обстоятелствата, че желае да се ползва от издадените разрешителни. В тази връзка органът е приел, че издадените разрешителни (описани по – горе) са прекратени от 19.08.2021 г. (датата на заличаване на „ВЕЦ Своге“ ЕАД) и не може да се предприемат действия по отразяване на промените в тях, за което е направено искане от жалбоподателя. Жалбоподателят е уведомен за възможността за подаване на нови заявления (образец 11) за издаване на разрешителни за водовземане от повърхностен воден обект. Писмо изх. № КД-07-2091-(1)/16.06.2022 г. е връчено на жалбоподателя на 17.06.2022 г., видно от приложеното известие за доставка (л. 222 от делото).

С молба вх. № КД-07-2091-(2)/27.06.2022 г. на „ВЕЦ Своге“ ЕООД са подадени 5 броя заявления, образец 31, с които на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 и чл. 79, ал. 2 и ал. 3 ЗВ се иска преиздаване на процесните пет разрешителни за водовземане. Към същите са приложени платежни нареждания, установяващи заплащане на таксите за преиздаване.

По делото са приложени разрешителни, които не се отнасят за горепосочените обекти, поради което същите са неотнормирани по делото и не следва да се коментира от съда.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Допустима е жалбата срещу отказа на директора на Б. дирекция „Д. район“ да преиздаде разрешителни за водовземане, обективиран в писмо изх. № КД-07-2091-(1)/16.06.2022 г. Обсъжданото писмо няма уведомителен характер, тъй като с него изрично се отказва исканото отразяване на съответните промените в процесните 5 броя разрешителни за водовземане (№ 11140101/18.02.2011 г.; № 11140102/18.02.2011 г.; № 11140103/23.02.2011 г.; № 11140104/23.02.2011 г. и № 11140105/23.02.2011 г.), т. е. отказано е преиздаване на разрешителните на името на жалбоподателя. По този начин не се удовлетворява искането на жалбоподателя, с което се засягат неговите права и интересите, поради което отказът има характеристиките на индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол, а за жалбоподателят е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването му.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, тъй като оспореният отказ е съобщен на 17.06.2022 г., а жалбата е депозирана на 01.07.2022 г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Атакуваният отказ е издаден от компетентния орган по чл. 52, ал. 1, т. 4 ЗВ, а именно от директора на Б. дирекция „Д. район“, тъй като се касае за водовземане и ползване на воден обект – река Искър (във всички останали случаи, които не се изброени в чл.

52, ал. 1, т. 1 - 3 ЗВ), както и че това се осъществява на териториалния район на посочената дирекция – арг. чл. 152, ал. 1, т. 1 ЗВ.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК.

Оспорваният отказ е издаден при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила, тъй като ако не бе допуснато би имало за последица друг правен резултат.

В настоящия случай на 19.08.2021 г. е извършено преобразуване на „ВЕЦ Своге“ ЕАД чрез промяна на правната форма, за което правоприемникът „ВЕЦ Своге“ ЕООД е подал писмо вх. № КД-07-2602 от 12.10.2022 г. С последното се уведомява Б. дирекция „Д. район“, че правоприемникът експлоатира по поречието на река Искър от [населено място] до [населено място] пет водоелектрически централи: МВЕЦ „Л.“, МВЕЦ „С.“, МВЕЦ „Ц.“, МВЕЦ „П.“ и МВЕЦ „О.“.

Следва да се отбележи, че експлоатацията на МВЕЦ по поречието на р. Искър е свързано с водоземане на повърхностни води от този воден обект, а тази дейност е под разрешителен режим. В случая разрешителните за водоземане за процесните обекти са издадени на „ВЕЦ Своге“ ЕАД, а уведомлението за експлоатацията на обектите е направено от „ВЕЦ Своге“ ЕООД. Очевидно е, че с уведомлението от 12.10.2022 г. се цели някакъв резултат по повод на това, че друго дружество експлоатира обектите (осъществява дейност по водоземане), т. е., че се ползват от правата на издаденото разрешително, а не само за информиране за предстоящия планов ремонт. В тази връзка съдът достига до извод, че се касае за писмено уведомление по реда на чл. 79, ал. 2 ЗВ, с което жалбоподателят изразява желание, че ще се ползва от правата по издаденото разрешително, т. е. производството по преиздаване на процесните разрешителни е започнало с подаването на уведомлението от 12.10.2022 г.

Чл. 79, ал. 3 ЗВ регламентира, че при допустимо и основателно уведомление, органът прекратява разрешителното и преиздава разрешителното на името на правоприемника, т. е. касае се за производство по прекратяване и преиздаване на разрешително.

Конкретните условия и ред за изменение и преиздаване на разрешителни за водоземане са регламентирани с Глава „Втора“, Раздел V от Наредбата за ползването на повърхностни води (НППВ или Наредбата). Разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от Наредбата предвижда, че се подава заявление за преиздаване на разрешително по реда на чл. 79, ал. 2 ЗВ, което следва да има определено съдържание (чл. 44, ал. 1, т. 1 и т. 2) и към което трябва да се приложат определени документи (чл. 44, ал. 1, т. 3 и т. 4). Това означава, че „писменото уведомяване“ по чл. 79, ал. 2 ЗВ се извършва под определена форма (заявление), имащо определени реквизити по съдържанието. Подаденото уведомление от 12.10.2022 г. е нередовно, тъй като не е подадено под формата на заявление, съдържащо всички реквизити по чл. 44, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наредбата (единствено е ясно от кое лице се подава, до кой орган и какъв е предметът на уведомлението – осъществявана експлоатация, респ. водоземане от лице, различаващо се от това, на което е издадено разрешителното). В заявлението не са индивидуализирани разрешителните, но пък е възможно да се определят, тъй като е отразено, че се отнася за експлоатация на МВЕЦ „Л.“, МВЕЦ „С.“, МВЕЦ „Ц.“, МВЕЦ „П.“ и МВЕЦ „О.“, намиращи се по поречието на река Искър от [населено място] до [населено място]. Също така към заявлението не са приложени документи,

удостоверяващи правоприемството, както и доказателства за платената такса.

Според чл. 44, ал. 2 от Наредбата органът при необходимост може да поиска от заявителя представяне на допълнителни документи или информация за изясняване на факти и обстоятелства от значение за провеждане на процедурата по прекратяване и преиздаване на разрешителното. В настоящия случай органът не е изпълнил задълженията си по чл. 44, ал. 2 от Наредбата, тъй като уведомлението по чл. 79, ал. 2 ЗВ е нередовно подадено, а това налага даване на съответните указания, за да се индивидуализират разрешителните и да се посочи информация, изискуема по чл. 44, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наредбата. Органът е следвало да даде и указания за представяне доказателства, установяващи правоприемството, при положение за изложени твърдения, че друго лице експлоатира водноелектрически централи. При неясно уведомление за органа, същият е следвало да даде указания за конкретизиране на искането или да се посочи с каква цел е изпратено уведомлението (това се налага най-вече заради наличието на уведомяване за експлоатация на обекти, респ. водоземане, осъществявани от лице, различаващо се от това, на което е издадено разрешителното). Ако заявителят беше уведомена за нередовността, можеше да я отстрани и тогава административното производство би приключило с различен от процесния резултат. При всяко положение административният орган е длъжен да уведоми заинтересованото лице за необходимостта от съдействие при събиране на необходимите за правилното решаване на случая доказателства във връзка с искането му.

Горепосоченото неизпълнение на чл. 44, ал. 2 от Наредбата води и до нарушение на задълженията на органа, регламентирани в чл. 30, ал. 2 АПК - ако искането не удовлетворява останалите изисквания на закона, заявителят се уведомява да отстрани недостатъците в тридневен срок от съобщението за това с указание, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството.

Неоснователни са възраженията на ответника, основание на разбирането, че с уведомлението не е образувано производство по преиздаване на разрешителните. Касае се за нередовно заявление, а то поставя началото на производството, защото за органа възниква задължение да се произнесе по него. Затова и неотстраняването на недостатъците води до прекратяване на производството (арг. чл. 30, ал. 1 ЗВ), а не до неговото необразуване (в този смисъл Решение № 10298 от 08.07.2013 г. по адм. д. № 11611/2012 на ВАС).

Съгласно чл. 79, ал. 2 ЗВ правоприемниците на лицата по т. 3 (при прекратяване на юридическото лице), в срок до три месеца уведомяват писмено органа по чл. 52, ал. 1 дали желаят да се ползват от правата по издаденото разрешително. Неизпълнение на задълженията от страна на органа, регламентирани в чл. 44, ал. 2 от Наредбата и чл. 30, ал. 2 АПК, е довело до игнориране на подаденото от жалбоподателя писмено уведомление вх. № КД-07-2602 от 12.10.2022 г., което е от значение за производството по прекратяване и преиздаване на разрешително, тъй като е подадено в тримесечния срок по чл. 79, ал. 2 ЗВ, считано от настъпване на обстоятелството по правоприемство (19.08.2021 г.). Нарушението е съществено, тъй като при липсата му, би се стигнало до друг по съдържание акт. Това процесуално нарушение на органа е довело до нарушение на материалния закон – чл. 79, ал. 2 ЗВ, тъй като не е зачетено срочното писмено уведомяване за ползване от правата по издадените разрешителни. В тази връзка е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила, тъй като е довело до незаконосъобразен отказ за преиздаване на

разрешителни. В тази връзка е налице нарушение на чл. 146 т. 3 АПК, обуславящо отмяната на оспорвания отказ.

Единствено и само за изчерпателност на съдебния акт следва да се даде отговор на спора между страните по отношение на характера на извършеното преобразуване на търговското дружество. Според чл. 261, ал. 1 ТЗ формите на преобразуване на търговските дружества са чрез вливане, сливане, разделяне, отделяне и отделяне на еднолично търговско дружество, както и чрез промяна на правната форма. Същественото за преобразуването е, че като юридически факт по правило то има едновременно правопрекратяващо и правопораждащо действие. Ако за критерий се вземе съдържанието на промените между прекратеното и образуваното търговско дружество, се различават два вида преобразуване. Първият вид преобразуване се отнася до броя на търговските дружества, с които се извършва концентрация или деконцентрация. При втория вид, регламентиран в чл. 264, ал. 1 ТЗ, се касае за промяна във вида търговско дружество, означено в Търговския закон като промяна във формата, или по-точно-преобразуване чрез превръщане/конвертиране/ от един дружествен вид в друг дружествен вид (в случая от ЕАД на ЕООД). При втория вид преобразуващото се и новоучреденото дружество имат един и същ материален и персонален субстрат (имущество и членски състав), като задължително е различен само видът на двете дружества. След като прекратяването и учредяването се извършват едновременно, правопримството е общо, а имуществото и членският състав са едни и същи, правосубектността на преобразуващото се дружество не изчезва в нито един момент (в този смисъл Решение № 84 от 02.06.2017 г. по гр. д. № 4136 / 2016 г. на ВКС).

Съгласно чл. 264з, ал. 2 ТЗ правата и задълженията на преобразуващото се дружество (при промяна на правната форма) преминават изцяло върху новоучреденото дружество. В чл. 264з, ал. 5 ТЗ е регламентирано, че разрешенията, притежавани от преобразуващото се дружество, преминават върху новоучреденото дружество, доколкото закон или актът за предоставяне не предвиждат друго. В настоящия случай в чл. 79, ал. 2 и ал. 5 ТЗ е предвидено друго, доколкото е регламентирано определено право (за преиздаване на разрешително) на правопримниците и последствията от неупражняването му. В тази връзка не се споделят възраженията на жалбоподателя, че не е необходимо подаване на заявление за преиздаване на разрешително при настъпило преобразуване чрез промяна на правната форма.

Горното води до извод за незаконосъобразност на оспорения отказ на директора на Б. дирекция „Д. район“ за преиздаване на 5 бр. разрешителни за водовземане, обективиран в писмо изх. № КД-07-2091-(1)/16.06.2022 г., поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК следва да се отмени.

Преписката следва да се върне на административния орган за произнасяне съобразно мотивите на съдебния акт, като се съобразят обстоятелствата за впоследствие подадените (след издаване на оспорения отказ) 5 бр. заявления за преиздаване (образец 31), платените такси и приложените доказателства, установяващи правопримството.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателят има право на разноски, които следва да се заплатят от Б. дирекция „Д. район“ (същата е юридическо лице на бюджетна издръжка – арг. чл. 2, ал. 1 от Правилника за дейността, организацията на работа и състав на басейновите дирекции).

В случая се установи заплащането на 50 лева за държавна такса. По делото липсва представен договор за правна помощ и съдействие или доказателства за заплащането на адвокатски хонорар, поради което не следва да се присъжда такова. В тази връзка е безпредметно обсъждането на направеното възражението за прекомерност на адвокатския хонорар.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ВЕЦ Своге“ ЕООД отказа на директора на Б. дирекция „Д. район“ да преиздаде 1). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140101/18.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „Л.“; 2). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140102/18.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „С.“; 3). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140103/23.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „Ц.“; 4). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140104/23.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „О.“ и 5). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140105/23.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „П.“, обективиран в писмо изх. № КД-07-2091-(1)/16.06.2022 г.

ВРЪЩА преписката на директора на Б. дирекция „Д. район“ за произнасяне по направеното искане на „ВЕЦ Своге“ ЕООД за преиздаване на горепосочените 5 броя разрешителни за водовземане, съобразно мотивите на настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Б. дирекция „Д. район“ да заплати на „ВЕЦ Своге“ ЕООД сумата в размер на 50 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: